

Manchira (満智羅) - Japán segédpáncél.

Egy részlet, amelyet a 島原の乱図屏風-ból kiemelve láthatunk, egy harcost, aki egy *Manchira*-t visel.

Ma az egyik legfontosabb és mégis figyelmen kívül hagyott Japán páncéldarabról szeretnék beszélni, amelyet a késői Japán páncélokban találtak, amit általában *Tōsei gusoku* (世具足) néven említettek.

A *Manchira* (amelynek írásmódja: 満智羅, 満散, 満乳羅 vagy 摩牟知 is írható), más néven *Manjūwa* (饅頭輪), *Mantōwa* (満頭輪) vagy *Kataōi* (肩被). Lényegében páncélozott mellény, amely önálló páncélként vagy mellkasvédőként is használható, a fő mellvért alatt vagy felett kellett viselni, amit *Dōnak* (胴) neveztek.

Egy vázlat, amely bemutatja a mellvert plus *Manchira* konfigurációját.

Azok számára, akik ismerik az európai páncélokat, ez a kiegészítő egyaránt funkcionálhatott kipárnázott „kabátkaként” vagy egy beépített kiegészítővel, láncing formájában.

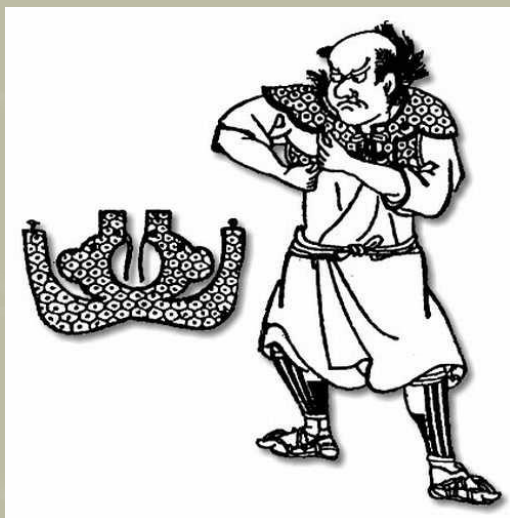

Az európai verzió.

Ahogy a *Tōsei gusoku* (当世具足) páncél részletes elemzésében említettük, ezt a felszerelést valójában arra használták, hogy fedezzék azokat a réseket, amelyek esetleg az alap szilárd és merev páncéldarabok fedetlenül hagytak.

Ennek az elemnek a hiánya a korszak számos páncéljában létrehozta azt a mítoszt, hogy a Japán páncélok kissé nyitottak voltak a létfontosságú helyeken (például a hónaljban vagy a torok oldalán).

A *Manchira* azonban egy későbbi *Edo*-korszakban leírt könyvben a *Tanki Yoriaku Hi Ko Ben* - 単騎被甲辨 – arról ír, hogyan kell felfegyverezni a 16. századi harcosokat és az említett *Manchira* az egyik fő darab.

A Machira egy formája (ebben a konfigurációban inkább nevezték *manju no wa*-nak).

A Japán páncélfejlesztésben a páncél hézagjainak fedezésére vonatkozó fejlesztések megbízhatóan a 14. század elejére nyúlnak vissza, ahol a *Taiheikiben* (太平記) olvashatjuk, hogy a láncinget és a kipárnázott felsőviseletet használták a hónalj és más olyan területek fedezésére, amelyeket a korszak fő páncéltípusai védtelenül hagytak.

Ez magyarázható azzal, hogy a *Yuan* hadsereggel való összecsapások és a 13. század végén és a 14. század elején és közepén tapasztalható zavargások miatt a Japán hadviselés sokkal inkább a közelharcra összpontosított, mint korábban.

Egyfajta *Manchira* páncél, *kikko*, és láncvérttel kombinálva.

A *Kikko* kisméretű vas vagy edzett bőr, hatszög alakú páncéllemezek Japán páncélok építéséhez.

Dr. *Y. Sasama* munkáiban kijelenti, hogy a *Manchira* olyan fejlesztés volt, amelynek gyökereit a 16. századi európai befolyásokban (*Nanban*-kereskedelem) lehet megtalálni.

Noha igaz, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni a korszak páncélzatának európai behatásait, de ebben az esetben mégis különbözik a cikk írójának a véleménye Dr. Sasamától.

Mint azt *Taiheikiben* olvashatjuk, a segédpáncél használatának teljes koncepciója nem volt új a Japánok számára, és hasonló prototípusa a *Manchiranak* lánc ing formájában már a 14. században létezett.

Ezenkívül egy hasonló, de kevésbé széleskörű páncélkomponenst, amelyet kifejezetten a hónalj réseinek fedezésére használtak, a *Wakibiki* már a *Nanban* kereskedelem előtt is létezett.

Mellényszerű *Manchira* típus.

Tehát nem gondolom, hogy elegendő ok lenne azt hinni, hogy az európaiak indították el egy ilyen páncél darab kialakulását, hanem inkább az, hogy bizonyos *Manchira* fajták újfajta megjelenése valóban a korabeli európaiak ruháin alapulhatott.

Valójában, míg az egyszerűbb és praktikusabb *Manchira* már létezett, néhányuk vitathatatlanul az ujjatlan inghez hasonlított, és gyakran egy fodros gallérral voltak ellátva, amelyek bizonyítják az európai divat hatását némely manchirán.

Valójában ebben az időszakban az egzotikus páncéldarabok viselése valóban divatirányzat volt, amelynek megvan a maga sajátos hagyománya.

Ez megmagyarázhatja azt a tényt, hogy maga a *Manchira* szó úgy hangzik, mint a spanyol *Mantilla* szó, amely egy olyan ruhadarab, amelyet az első japánba érkezett európaiak viseltek. Ha valami, akkor határozottan inkább a divat befolyása volt, nem pedig a praktikusság.

Manchuria klasszikus típusa, amelyet mellpáncéllal együtt kell viselni. A páncél a textilrétegek között van elrejtve.

Alapvetően kétféle *Manchira* létezett; egy, amely kiegészítő páncélként működött, tehát rövidebb és általában csak a páncél réseit fedte le (ezeket a verziót gyakran *Manju no wana* hívták), bár az ingszerű verzióknak is ebbe a kategóriába kell tartozniuk, és van, amelyik önálló páncélként viselhető, rendes ruhák alatt könnyen elrejthető, így hosszított és általában az egész törzset lefedi.

A *Manchira* egy páncélozott *Katabira*vá vált, ha a felsőrész ruhaujjakkal van kiegészítve. Valójában az előbbi általában csak a felső vállat takarta, nem pedig a viselő teljes karját.

Kusari katabira.

Van még egy másik *Manchira* típus is, amely meglehetősen egyedi a *Nanban manchira* (南蛮満智羅), amely lényegében az európai *Gorget*ből alakult ki, amelyet a páncél felett kellett viselni.

Egy meglehetősen egyszerű és kicsi *Nanban manchira*.

Tekintettel arra, hogy rugalmasnak kellett lennie ahhoz, hogy beleférjen a páncélzat alá, a *Manchira* általában *Kikkō-gane*ből készült, ami hatszögletes lemezekből és a *Karutagane*hoz kapcsolt láncsodronnyal kapcsolódtak. Lánc (*Kusari* - 鎖) vagy ezek kombinációjából készült. Leggyakrabban kissé párnázva, selyemmel vagy textilréteggel borítva, amelyet díszítettek és felékesítettek, különösen akkor, ha azt magában kellett viselni.

Egy önmagában is viselhető *Manchira* páncél.

Meglehetősen sokat vitatkoztak arról, hogy az 1. típust (a legelső kép a cikk elején) a páncél alatt vagy felett kellett viselni, és a tényleges konszenzus az, hogy mindkét értelmezést használták a korszak harcosai.

Ezenkívül az *Azuchi-momoyama* időszakban kidolgozták a beépített *Manchira*-szerű és gallérral ellátott *Kotet*, az úgynevezett *Tominaga-sashinuki-gotet* (富永指貫籠手).

Időnként a *Manchira* és a hátsó része ismét fel lett osztva, és horgokkal, billenőkapcsokkal és egy további zsinórral szerelték fel. Ez lehetővé tette a viselő számára, hogy a védőruházatot ugyanolyan hatékonyságban jobban beállíthassa a méretére, és ha akarta csak egy részét is tudta viselni, különálló darabként. A gyorsabb és könnyebb felvétel érdekében a kapcsokat általában már előre összekapcsolták.

Tominaga gote „beépített” Manchira-val.

Original source: <https://gunbai-militaryhistory.blogspot.com/2020/01/manchira-japanese-auxiliary-armor.html>